

UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

CEZA BÖLÜMÜ

ESAS NO : 1987/51

KARAR NO : 1987/54

ÖZET : 2247 Sayılı Kanunun 14.

maddesinde öngörülen koşulları içermeyen ve bu itibarla Uyuşmazlık Mahkemesi'nin görev alanı dışında kalan başvurunun reddi gerektiği hk.

TCK. 230. mdd.

K A R A R

Davacı : K.H.

Sanıklar : İsmail Dadaloğlu, Abdülmecit Yalçın

O L A Y : PKK örgütü mensubu olan Hidayet Bozyiğit'in pişmanlık

yasasından faydalanmak üzere, 29-8-1985 günü teslim olarak cezaevine girdiği, bu şahsın aile mensuplarının, örgütçe, ifşaat nedeniyle intikam alınacağını, emniyete ihbar etmeleri üzerine, Bingöl Emniyet Müdürlüğü'nce, Genç İlçesi Emniyet Amirliği'ne talimat verildiği ve ayrıca sanık komiser muavini Abdülmecit Yalçın emrinde 7 kişilik özel timin koruma ve tedbir ve eylemde bulunacak teröristlerin yakalanması için Genç ilçesine gönderildikleri ve 18-7-1986 gecesini zamanında pusuya yatılmadığı için teröristlerce Hidayet Bozyiğit'in annesi ile kardeşinin oğlunun olay yerinde öldürüldükleri ve 4 kişinin de yaralandığı ve kendilerine talimat verilen emniyet amiri sanık İsmail Dadaloğlu ile özel hareket grup amiri Abdülmecit Yalçın'ın olaydan sonra mahalline geldikleri ve böylece görevlerini ihmâl ettikleri ileri sürülmüştür.

Bu nedenle, Bingöl İl İdare Kurulu'nca 3-9-1986 gününde, 1986/32 sayılı ile; her iki sanığın TCK'nun 230. maddesine göre Bingöl Asliye Ceza Mahkemesi'nde lüzumu muhakemelerine karar verilmiştir.

Bu karara karşı sanıkların itiraz etmesi üzerine, Danıştay 2. Dairesi; 12-11-1986 gününde, 1986/2744-3136 sayılı ile; 2845 Sayılı Devlet Güvenlik Mahkemelerinin Kuruluş ve Yargılama Usulleri Hakkındaki Kanun'un 9. maddesinin e. bendinde, devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğü, hür demokratik düzen ve nitelikleri Anayasa'da belirtilen Cumhuriyet Aleyhine işledikleri ve doğrudan doğruya devletin iç ve dış güvenliğini ilgilendirdikleri taktirde, TCK'nun belirtilen maddelerinde yazılı suçları işleyenler ile bunların suçlarına iştirak edenler

7/11

sıfat ve memuriyetleri ne olursa olsun devlet güvenlik mahkemelerinde yargılanacakları aynı kanunun 10.maddesinin 7.bendinde de bu kanun kapsamına giren suçlar hakkında suç görev sırasında veya görevden dolayı işlenmiş olsa bile cumhuriyet savcılıklarınca doğrudan doğruya takibat yapılacağı belirtilmiş olup, sanıkların üstlerine atılan suçun niteliği itibariyle TCK'nun 234.maddesine ilişkin ve 2845 sayılı kanunun 9/e.maddesi kapsamında bulunduğundan aynı kanunun 10/7.maddesine göre sanıklar hakkında C.Savcılıklarınca doğrudan doğruya takibatta bulunulması gerektiği anlaşılmakla yöntem ve yasaya aykırı bulunan İl Yönetim Kurulu kararının bozularak M.M.H.K. göre karar verilmesine yer olmadığına ve sanıklar hakkında doğrudan doğruya takibat yapılmak üzere dosyanın ^{can}Erzincan Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne gönderilmesi için, yerine geri çevrilmesine karar verilmiştir.

Erzincan Devlet Güvenlik Mahkemesi C.Savcılığı, 21-1-1987 gününde, 1987/8-5 sayı ile; sanıkların fiillerinin görevlerini yapmakta savaşa ve gecikme göstererek TCK'nun 230.maddesi kapsamına girdiği kanısı hasıl olmuş ise de, Bingöl İl İdare Kurulu'nun Lüzumu Muhakeme kararının Danıştay 2.Dairesi'nce bozularak fiilin TCK'nun 234.maddesine mümas bulunduğu belirtilmesi ve sanıkların fiillerinin, örgüt mensubu sanıkların devletin iç ve dış güvenliğini ilgilendiren suçlarına bağlı olduğu gözetilerek konunun mahkemenin taktirine muhtaç bulunması nedeniyle, sanıkların TCK'nun 234. ve 2845 Sayılı Kanunun 39.maddeleri gereğince tecziyeleri istemiyle haklarında kamu davası açılmıştır.

Erzincan Devlet Güvenlik Mahkemesi, 25-3-1987 gününde, 1987/10-20 sayı ile; oluşa göre, olayda TCK'nun 234.maddede belirtilen sanıkların kendilerine verilmiş olan bir emri yapmakta geciktirmiş bulunmadıkları gibi verilmiş bir emri nizama karşı gelerek yapmamak konusunda da bir irade göstermiş olmadıkları ve gerekli tedbirleri alarak bir kaç gün devam ettikleri ve Hidayet Bozyiğit'in akrabalarının korundukları ancak olay tarihi olan günde emniyet tedbirlerini almakta savaşklama gösterdiklerinden dolayı olayın meydana geldiği ve bu itibarla olayda TCK'nun 234.maddede belirtilen suç unsurları değil TCK'nun 230.maddede belirtilen görevi savaşklama suçu unsurları bulunduğundan görevsizliğe ve davanın görevli Genç Asliye Ceza Mahkemesi'ne sevki gerektiğine ancak, Danıştay 2.Dairesi ile kendi mahkemesi arasında meydana gelen olumsuz görev uyumsuzluğunun giderilmesi bakımından dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine karar verilmiştir.

Dosya Erzincan Devlet Güvenlik Mahkemesi savcılığının, 1-5-1987 gün, 1987/8 sayılı yazısı ile Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE : Türk Ulusu adına Yargı yetkisini kullanan Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümü Servet Tüzün'ün Başkanlığı'nda, Y. İsmet Ayer, Mebrure Gözdemir, A. Mazhar Akman, Necati Karakış, Yavuz T. Özgen ve A. Vahap Özaslanın katılmaları ile yaptığı 11-5-1987 günlü toplantıda, geçici rapörtör Hakim İsmet Köker'in raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; toplantıya, Cumhuriyet Başsavcısı yerine katılan Yardımcı Bekir Mavıoğlu ile Danıştay Başsavcısı yerine katılan Yardımcı Tahsin Yağmurlu'nun başvurunun reddi gerektiği yolundaki sözlü açıklamaları dinlendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

Olay yerinde etraflıca açıklandığı üzere, emniyet amiri ve komiser muavini olan sanıklar hakkında, Bingöl İl İdare Kurulunca, davaları Bingöl Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülmek üzere TCK'nun 230. madde ile tecziyeleri istemiyle, lüzumu muhakeme kararı verilmiş, bu karara sanıkların itiraz etmesi üzerine, Danıştay 2. Dairesi'nce, atılı suçun TCK'nun 234. maddesine mümas bulunduğu ve bu itibarla sanıklar hakkında doğrudan doğruya takibat yapılması gerektiği belirtilerek İl İdare Kurulu kararının bozulmasına ve memurin muhakematı hakkındaki kanuna göre bir karar verilmesine yer olmadığına karar verilmiş ve Erzincan Devlet Güvenlik Mahkemesi C. Savcılığı'nca verilip her iki sanık hakkında TCK'nun 234. madde ile tecziyeleri istemiyle tanzim olunan iddianame üzerine, Erzincan Devlet Güvenlik Mahkemesi, atılı suçun subutu halinde TCK'nun 230. maddesine mümas olabileceği gerekçesiyle kendi mahkemesinin görevsizliğine ve dosyanın görevli Genç Asliye Ceza Mahkemesi'ne gönderilmesine karar vermiştir.

Bu durumda, hernekadar Danıştay 2. Dairesi'nce memurin muhakematı hakkındaki kanuna göre bir karar verilmesine yer olmadığına, biçiminde, görevsizlik kararı niteliğinde verilmiş bir karar mevcut ise de; Erzincan Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin görevsizlik kararı, davanın Genç Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülmesi gerektiği yönünde olup gerek Erzincan Devlet Güvenlik Mahkemesi gerekse Genç Asliye Ceza Mahkemesi aynı adli yargı düzeni içinde bulduklarından 2247 sayılı kanunun 14. maddesinde belirlenen biçimde olumsuz bir görev uyuşmazlığı doğduğu kabul edilemez.

Tabiidirki,dava dosyasının gönderildiği adli yargı düzeni içerisindeki genç asliye ceza mahkemesince,sanıklar hakkında,Memurin Muhakematı Hakkındaki kanuna göre lüzumu muhakeme kararı verilmesi gerektiği yolunda ve görevsizlik kararı niteliğinde bir karar verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi takdirinde,daha önce Danıştay 2.Dairesince sanıklar hakkında Memurin Muhakematı hakkındaki kanuna göre bir karar verilmesine yer olmadığı biçiminde ve görevsizlik kararı niteliğinde bir karar verilmiş olduğundan adli ve idari yargı mercilerinin kararları arasında doğacak olan olumsuz görev uyuşmazlığının Uyuşmazlık Mahkememizce çözümlenmesi koşulları gerçekleşmiş olacaktır.

Bu itibarla 2247 Sayılı Kanununun 14.maddesinde,olumsuz görev uyuşmazlığı doğabilmesi için öngörülen koşullar gerçekleşmediğinden,başvurunun aynı kanununun 1., ve 27.,maddeleri uyarınca reddine karar verilmesi gerekir.

S O N U Ç : İdari Yargı düzeni içinde yer alan Danıştay 2.Dairesince davanın Adli Yargı yeri olan Erzincan Devlet Güvenlik Mahkemesinde görülmesi gerektiği gerekçesiyle görevsizlik kararı verilmiş ise de;Erzincan Devlet Güvenlik Mahkemesi'nce uyuşmazlığın adli yargı mercilerinin dışında İdari Yargı mercilerince çözümlenmesi gerektiğine dair görevsizlik kararı verilmeyip,davaya adli yargı düzeni içinde yer alan Genç Asliye Ceza Mahkemesi'nce bakılması gerektiği belirtilip görevsizlik kararı verildiğine ve bu duruma göre de,sözü edilen idari ve adli yargı mercilerince verilen kararlar nedeniyle 2247 sayılı kanununun 14.maddesinde olumsuz görev uyuşmazlığı için öngörülen koşullar gerçekleşmediğinden,başvurunun aynı kanununun 1., ve 27., maddeleri uyarınca reddine ve dava dosyasının

.../...

7/11

gerekli yasal işlemler yerine getirilmek üzere Erzincan Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne geri çevrilmesine 11-5-1987 gününde kesin olarak oybirliğiyle karar verildi.

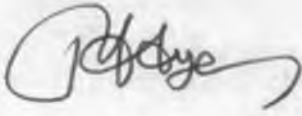
Başkan

Servet Tüzün

Üye

Y.İsmet Ayer

Üye

Mebrure Gözdemir

Üye

A.Mazhar Akman

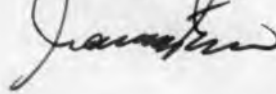
Üye

Necati Karakış

Üye

Yavuz T.Özgen

Üye

A.Vahap Özaslan

Bu kararın Resmi gazetesinde
yayımlı olması için Başkan

Başkan

G/T.

